

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei;

Din prilejul Anului nou P. S. S. Episcopul nostru diecezan Iosif a adresat M. Sale Regelui o telegramă omagială, tâlmăcind sentimente Sale și ale poporului credincios din eparhie. La această telegramă P. S. Sa. a primit următorul răspuns:

„Sentimentele de credință și devotament, precum și urările atât de călduroase ce Ne exprimați împreună cu poporul credincios de Anul nou, Ne-au pricinuit o satisfacție. Vă mulțumim tuturor din adâncul inimei și Vă urăm, la rândul Nostru, mulți ani fericiți.

FERDINAND.”

Aceste preagrațioase cuvinte le aducem cu bucurie la cunoștința On. preoțimi și a credincioșilor noștri.

Pastorală de Crăciun a I. P. S. S. Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

„Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sătășluit întru noi, și am văzut mărirea lui, mărirea ca a unuia născut de la Tatăl, plin de dar și de adevăr.”
(Ev. Ioan I, 14)

Nici când n'am așteptat cu atâta dor să sosească sărbătorile Nașterii celei după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, ca în anul acesta.

Aducătoare de bucurii mi-au fost aceste sfinte sărbători întotdeauna — și dela începutul păstoririi mele din prilejul lor n'am uitat a Vă trimite an de an câte-un cuvânt de învățătură, scos din inima și din dragostea mea părintească către Voi, iubiții mei fii sufletești.

Dar în anul acesta așteptarea acestor sfinte sărbători mi-a fost mai nerăbdătoare, pentru că în cuvântul meu aveam să Vă împărtășesc și Vouă bucuria și fericirea nemărginită, pe care a

simțit-o sufletul meu, învrednicindu-mă bunul Dumnezeu să văd aievea cu ochii peșterea din Viflain, în care s'a născut Domnul Christos, și să mă închin Lui tocmai pe locul care a fost sfințit prin nașterea Sa cea mai presus de fire din Preacurata Fecioară Maria.

Vreau să știți, iubiții mei, că hotărârea pe care mi-o pusesem în suflet și pe care V'am descoperit-o din vreme și Vouă, de a călători, ca să mă închin la locurile sfinte, mi-a ajutat bunul Dumnezeu să o duc la îndeplinire.

În toamna anului acestuia — însoțit de fratele meu întru Domnul, Prea Sfințitul Episcop Iustinian al Cetății-Albe-Ismail din Basarabia, precum și de un număr 160 creștini, între cari câteva zeci de preoți și călugări, apoi slujbași ai statului, doctori, advocați, învățători, meseriași și țărani plugari, oameni de toate stările și vârștele din tot cuprinsul țării noastre, având cu toți un gând și aceeași dorință cucernică în suflete — pornind la drum cu rugăciuni și cu cântări de evlavie, am ajuns pe pământul Țării Sfinte. Acolo ne-am oprit în sfânta cetate a *Ierusalimului*, unde a învățat, a pățimit și a fost răstignit pe cruce pentru mântuirea lumii Domnul nostru Iisus Christos. Cu sfială ne-am apropiat de sfintele lăcașuri de rugăciune din sfânta cetate. Cutremurați până'n adâncul sufletelor noastre de sfințenia locului, am îngenunchiat pe pământul de pe *Golgota*, în care a fost înfiptă sfânta Cruce, pe care fost pironit și pe care și-a vărsat Mântuitorul nevinovatul Său sânge pentru păcatele noastre. În gânduri și simțeminte și rugăciuni fierbinți de smerenie și căință, de mulțămită și recunoștință, de laudă și preamărire și de neșpusă iubire s'au revărsat inimile noastre, când

ne-am învrednicit să atingem cu buzele piatra de pe *Sfântul Mormânt* al Domnului, de-asupra căruia candelă într'aurite par'că-au prins câte-o rază din lumina ce împrejmuia pe Cel ce se ridicase din groapă în dimineața acelei strălucitoare zile de biruință a Învierii. Dar e așa de puternică năvala de simțire ce-ți răscolește sufletul în clipa atingerii de acele locuri și simți, că te găsești așa de aproape de Domnul însuși, în cât ai vrea să nu te mai desparți de ele. Și când totuși a trebuit să pleci, o pace dulce, o liniște binefăcătoare și o fericire pe care lumea n'treagă nu ți-o poate da, ți-se așează peste suflet și-ți înseninează toată ființa. E pacea lui Christos.

A doua zi a fost *slujbă mare* în biserică încăpătoare și ticsită de lume dela *Sfântul Mormânt*. Au slujit vre-o șasezeci de preoți și arhimandriți, vre-o zece episcopi și mitropoliți, în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Damian al Ierusalimului. A cântat cu însuflețire sfântă corul închinătorilor noștri, condus de un preot din părțile Oraștiei. În valuri de rugăciune și cântare se ridica prinosul de mulțumită pe care l-am adus în numele întregului nostru popor românesc Împăratului Măririi și lui Christos Dumnezeuul nostru, care ne-a trecut și pe noi peste Golgota suferințelor și ne-a scos la lumina învierii și a liberității noastre naționale. Cu căldură am pomenit în rugăciunile noastre pe gloriosul nostru Rege Ferdinand I, bunul părinte al țării noastre, și am rugat pe Dumnezeu, ca să-i țină sănătatea să-i lungească zilele, ca în vremuri cu pace să poată conduce neamul nostru la tot mai mult bine și la fericire. Și pe Voi pe toți, bunii și iubiții mei fi sufletești, V'am pomenit în rugăciune și cu osârdie am rugat pe Tatăl cel ceresc să nu-și întoarcă fața Sa dela Voi, să Vă ierte Vouă păcatele pentru sângele Unuia Născut Fiului Său, să Vă lumineze sufletele cu lumina adevărului Său, să Vă întărească inimile cu ajutorul Său, să Vă trimită darul și binecuvântările Sale și să îndrepteze pașii Voștri spre tot lucrul bun.

Încă în ziua aceea — era zi de Duminică — am plecat spre *Viflaim*, unde s'a născut Cel făr' de'nceput, cum au spus prorocii, și de unde a pornit în lume acea veste minunată, care astăzi din nou ni s'arată deodată cu sosirea la noi

a praznicului Nașterii Domnului. Orașelul *Viflaim* e așezat între niște dealuri stâncoase, a căror singură podoabă e smerenia minunii dumnezești care s'a sălășluit acolo înainte de aceasta cu 1925 de ani. Deasupra peșterii în care s'a născut Domnul Christos, Sfântul și Marele Împărat Constantin a zidit o biserică, pe care a împodobit-o din nou împăratul Iustinian și care și astăzi se găsește acolo. Din această biserică ne-am coborât în peșteră pe niște scări de piatră tocite de pașii milioanei de oameni, cari în curgerea vremii au venit, ca și noi, să se închine la locul unde s'a născut Domnul. Peștera e întocmită ca o biserică, în care călugări de de legea noastră stau cu rândul ziua și noaptea la rugăciune. La altar, deasupra ieslei, în care a fost așezat în scutece dumnezeesoul Prunc, ard pururea candelă de aur și argint. Acolo ne-am plecat cu toții genunchii, ca odinioară magii, apoi am cântat troparul: „*Nașterea Ta Christoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței, că întru dânsa cea ce slujiau stelelor dela stea s'au învățat, să se închine Ție soarelui dreptății și să te cunoască pe Ține răsăritul cel de sus, Doamne mărire Ție!*” Și am cetit Sfânta evangheliă dela Nașterea Domnului, acolo, deasupra căruia a răsunit în noaptea cea sfântă, ca o solie pentru lumea întreagă, cântarea îngerească: „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voie*”. După rugăciune și închinare, când am ieșit afară din peșteră și din biserică, am privit dealurile și văile, de unde au coborât păstorii pe cari Dumnezeu i-a învrednicit să vie, ei cei dintâi închinători, înaintea Pruncului dumnezeesc.

Tăcut și gânditor am plecat spre Ierusalim, unde, în noaptea următoare, după obiceiul locului, aveam să fac, chiar în capela dela *Mormântul Domnului*, stânta liturghie, încunjurați de preoții și de închinătorii noștri. Astfel în tot decursul drumului dela *Viflaim* până la Ierusalim am trecut cu gândul dela *Iesle la Cruce*, făcând legătura dintre ele. Căci ieslea din *Viflaim* noi nu o putem înțelege decât prin crucea de pe Golgota. Nașterea Domnului își deslușește înțelesul ei prin moartea Domnului pe cruce. Răspunsul la întrebarea: De ce a venit Christos în lume? îl putem găsi numai pornind cu cugețul dela crucea suferințelor și a morții și întor-

cându-ne îndărăt la ieslea din Viflaim: „El s'a arătat ca să ridice păcatele noastre“ (I. Ioan 3, 5). Aici e cheia pentru deslegarea „tainei celei mari a creștinătății“, de care vorbește sfântul apostol Pavel: „Dumnezeu s'a arătat în trup, îndreptându-s'a în duh, arătându-s'a îngerilor, s'a propovăduit între neamuri, crezul a fost în lume, înălțându-s'a întru mărire“ (I Timotei 3, 16). Aici e temeiul bucuriei celei mari dela praznicul Nașterii pentru toată suflarea creștinească, că Cel ce s'a născut în ieslea din peștera Viflaimului, a fost Fiul lui Dumnezeu, venit în lume ca să ridice păcatele noastre, să ne curățe și izbăvească de osânda lor, care ca un zid despărțitor se ridicase între noi și între Părintele nostru cel ceresc. Prin Unul Născut Fiul său Tatăl ceresc ne întinde mâna Sa izbăvitoare, ne deschide inima Sa părintească și cu iubirea Sa preface osânda păcatului în harul mântuirii. Iată în ce stă bucuria cea mare a Crăciunului, pentru sufletul creștinului!

După o scurtă odihnă, cu aceste gânduri în suflet am purces la sfânta Liturghie, în decursul căreia am pomenit acolo, lângă piatra dela Mormântul Domnului, pe toți cari au trimis daruri pe seama bisericei Sfântului Mormânt, pe cei vii și pe cei morți ai lor, — ca și Domnul Dumnezeu să-i pomenească întru împărăția Sa. La această sfântă slujbă s'au împărtășit cu trupul și cu sângele Domnului toți închinătorii noștri, cari mai înainte își mărturisise păcatele. Ceteam pe fețele lor bucuria și fericirea de a primi sfânta taină a împărtășaniei pe locul unde a fost adusă-jertfa pe cruce a Mântuitorului.

Intăriți prin rugăciuni, a doua zi am purces la drum, ca să vedem și să ne închinăm și la celelalte locuri scumpe ori cărei inimi creștinești. Am trecut pe la *Marea Moartă*, care a înghițit întru osândă cetățile Sodoma și Gomora, și am ieșit la *râul Iordanului*, unde Domnul s'a botezat dela Ioan. Apoi ne-am întors pe la *Ierihon*, unde Domnul a intrat în casa vameșului Zaheu și i-a rostit cuvântul de deslegare: „Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia“, și trecând prin satul *Vitania*, unde a fost casa Martei și Mariei și unde se păstrează până astăzi mormântul fratelui lor Lazar, pe care l'a înviat Domnul din morți, am intrat iarăși în Ierusalim pe poarta pe care a fost scos arhidiaconul Ștefan, pe care jidovii l-au ucis cu pietri și a cărui pomenire o facem a treia zi de Crăciun.

În zilele următoare am luat drumul spre Galileea și trecând pe la *fântâna zidită de patriarhul Iacob* din vremea veche, unde s'a întâlnit Mântuitorul cu femeea Samarineancă, am înaintat la *Nazaret*, locul copilăriei Domnului Christos, unde „sporia cu înțelepciunea și cu vârsta și cu darul la Dumnezeu și la oameni“ (Luca 2, 52). De acolo trecând prin satul *Cana Galileei*, unde la o nuntă Domnul a făcut cea dintâi minune a Sa, apoi pe lângă *Muntele fericirilor*, de pe care a rostit cuvântarea sa cea mare poporului, am ieșit la *Marea Tiberiadei* și străbătând prin *Betsaida*, satul de unde erau apostolii Andrei și Petru, am înaintat pe țărmul mării până la *Capernaum*, unde era sutașul, care s'a apropiat de Domnul rugându-se să-i vindece sluga. Din aceste ținuturi și-a ales Mântuitorul pe apostolii Săi și pe acolo petrecea adeseori cu dânșii, făcând multe din minunile Sale. Nu vreau să uit a aminti, că am urcat *Muntele Taborului*, unde s'a schimbat Mântuitorul la față, precum în apropierea Ierusalimului am fost pe *Muntele Maslinilor*, de unde s'a înălțat la cer dinaintea apostolilor Săi. Am intrat în *pridvorul* în care s'a serbat „cina cea de taină“, când a așezat Domnul taina sfintei cuminecături și am stătut adânciți cu toții în gânduri în grădina *Ghetsemani*. Iar după ce am văzut toate acestea, luându-ne rămas bun dela Prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului, care ne-a făgăduit, că ne va pomeni în rugăciunile sale poporul și țara noastră, și făcând închinarea de pe urmă pe pământul Țării Sfinte, am plecat cu corabia mai departe la *Egipt*, unde a fugit Iosif și Maria, ca să scape pe pruncul Isus de mânia lui Irod.

Dar nu pot eu să vă spun toate câte le-am văzut cu ochii și câte am simțit cu sufletul în decursul acelei sfinte călătorii. Mă mulțumesc să Vi-le spun pe acestea, ca unor iubiți fi suflești ai mei, și mă bucur împreună cu Voi, cari le ascultați în ziua acestor sfinte sărbători. În tot drumul ce l-am făcut, cu cât eram mai departe de Voi cu trupul, cu atât mai aproape eram de Voi cu sufletul meu și în toate rugăciunile mele către Domnul am făcut amintire de Voi. Umblând prin acele locuri sărace, stearpe și stâncoase, adeseori m'am cugetat, cât de fericită e țara noastră, dăruită de Dumnezeu cu atâta îmbelșugare. Și m'am cugetat mai departe, cu cât ar fi mai fericiți oamenii din țara noastră,

dacă s'ar întoarce cu toții la Christos, dacă ar primi învățătura Lui, dacă ar asculta de poruncile Lui și dacă ar împlini voia Lui. O, cum s'ar înfățișa atunci cu totul altfel viața oamenilor de astăzi! De aceea nu pot încheia acest cuvânt al meu către Voi de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, decât sfătuindu-Vă să Vă deschideți inimile Voastre și să primiți înlăuntrul lor pe Christos Domnul, duhul Lui, adevărul Lui și iubirea cea către El. Fiți cu dragoste unul către altul, iertându-Vă greșelele pentru iubirea lui Christos către oameni. Ajutați pe cei lipșiți și mângâiați pe cei loviți de soarte. Intreceți-Vă unul pe altul, nu în ură și în răzbunări, ci în dragostea către Christos și către aproapele.

Deodată cu aceste sfaturi părintești, Vă urez din toată inima, ca aceste sfinte sărbători ale Nașterii Domnului, împreună cu cele următoare ale Anului-Nou și ale Bobotezii, să le petreceți cu sănătate, cu dragoste și cu bucurie și să Vă învredniciți a le ajunge încă întru mulți și fericiți ani.

Împărtășindu-Vă arhieriasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1925.

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor

Nicolae

arhiepiscop și mitropolit

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Aceste podoabe ale creștinismului nostru prigonit au atins înălțimea gigantică a frumseții lor morale tocmai prin faptul, că s'au știut smulge din mijlocul ispitelor lumești prin sfârșirile eroice ale voinții lor, mereu povățuite de farul luminos al idealului evanghelic.

Căci ei au avut un singur scop, un singur ideal în viața lor: preamărirea lui Dumnezeu prin însăși viața lor. Acestui principiu suprem de viață și-au închinat toată vîlaga lor, toate străduințele. Așa, din nenorocire, omul modern este robul tuturor necesităților momentane ale vieții, nu se poate smulge nici măcar pentru o clipă din furnicarul acesta, ce se numește lume, pentru a se putea regăsi pe sine însuși,

pentru a-și prinde sufletul în momentele lui de sinceritate și fidelitate, când se va putea pătrunde de rostul înalt al glasului mântuitor: „...*Marto, Marto, te grijești și spre munte te silești; ci un lucru trebuiește, iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua dela dânsa.* (Luca, 10, 41—42).

Noi suntem ca Marta din evanghelia, ne ocupăm de toate, numai de un singur lucru nu, de lucru cel mai principal, de: șederea la picioarele Domnului, spre a-i asculta glasul de chemare la scopul suprem al vieții noastre. Și așa se explică, că pe lângă toate binefacerile uimitoare ale științei, omenirea și azi — în majoritatea ei — zace în cea mai neagră mizerie fizică, morală și spirituală. Căci un lucru ne trebuiește, pe care însă l-am scăpat din vedere, dar fără de care nu există fericire adevărată, sinceră și trainică în lume, ci numai aparența ei. Căci iubirea celor multe este trecătoare, rămânând numai dragostea de acest un singur lucru, s'au exprimându-ne în limbajul fer. *Augustin*, vom zice: „*Transit amor multitudinis et remanet caritas unitatis*“.

Cam acestea le afirmă și psalmistul în cuvintele; „*Iar mie a mă lipsi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să spun toate laudele Tale în porțile feșii Sionului*“ (Psalm, 72, 27).

Chiar filosofii se bucură, când prind „*unitatea în multiplicitate*“, „*vecinicia în clipă*“, adică esența tuturor lucrurilor din lume. Un *Rabindranath Tagore* ar zice, că sufletul a atins culmea doririlor, când reușește să prindă acel „*nityo nityanam*“ — „*statornicul în vremelnice*“, acea „*rasamam rasatamah*“, bucuria bucuriilor, care este vecinică.

Și noi numai dacă prindem în vremelnicia ființii noastre sublimitatea și majestatea idealului evanghelic, vom atinge adevărata fericire, partea cea bună, mântuirea sufletească, care nu se va lua dela noi.

Pe acest lucru, care ne trebuiește, îl putem prinde numai dacă ne retragem în roditoarea singurătate a vieții noastre, care ne va permite a stă de vorbă cu sufletul nostru, pentru a-i arăta calea cea adevărată, care duce la desăvârșire.

Căci precum substanța aceea verde din plante, care se numește clorofilă, are miraculoasa putere de transformare — ajutată fiind în lucrarea ei de asimilare de căldură, lumină, aer — a sub-

stanțelor minerale, — cuprinzătoare în cele mai multe cazuri de elemente străine și murdare, — în materii hrănitoare pentru plantă, în amidon, la fel și sufletul nostru este înzestrat de Divinitate cu acea facultate uimitoare, care preface impresiile, întâmplările, nenorocirile primite dela lumea externă în puteri utile oțelirii sufletului și voinții noastre.

Trebue să avem însă bărbăția de a pregăti pentru această schimbare — eu o numesc psihică — liniștea cea mare și necesară.

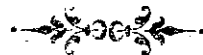
Reproducem la acest loc un pasagiu din minunata operă a lui Payot, din „Educația voinții“, care ne arată printr'o splendidă asemănare, cum se îndeplinește această cristalizare înceată a unei idei, sau a unui sentiment, care este menținut mereu pe planul întâiu al conștiinței noastre.

„In chimie, dacă într'o soluție, care conține mai multe corpuri în saturație, cufundăm un cristal, din afunziunile soluției molecule de aceeași natură cu cristallul, mișcate de o atracție misterioasă, vin să se grupeze cu încetul în jurul lui. Cristallul se mărește puțin câte puțin și dacă liniștea a fost săp-tămâni ori luni, căpătăm acele minunate cristale, cari prin volumul și frumusețea lor, fac bucuria și mândria unui laborator“. Aceasta se întâmplă însă numai dacă cristallul se află în deplină liniște, căci la caz contrar depunerea făcându-se în mod neregulat, cristallul nu se desvolta ci rămâne foarte mic. Același lucru îl recomandă Payot și'n psihologie. Să menținem timp îndelungat în cercul frumos al conștiinții noastre, având liniștea necesară, un ideal, sau o stare psihologică. Printr'o afinitate tot așa de misterioasă, ca și'n soluția chimică, stările intelectuale și sentimentele de aceeași natură cu idealul susținut în sfera luminoasă a conștiinții noastre, se vor grupa înprejuru-i, câștigând cu timpul suveranitatea aproape absolută asupra conștiinții noastre prin înăbușirea celorlalte idei și sentimente.

La fel trebue să facem și noi cei ce ne trudim a coborî în inimile noastre împărăția lui Dumnezeu. Aflându-ne sub adăpostul singurătății productive și a liniștei necesare pentru cristalizarea sufletească a acestui ideal, să ne imaginăm mereu strălucirea lui majestatică; să ne pătrundem în întreaga noastră ființă internă de sublimitatea lui, ca el să atragă în juru-i — în-

tocmai ca'n soluția chimică — prin forța miraculoasă a afinității toate ideile și sentimentele necesare și prietene cristalizării lui, câștigând în chipul acesta o prioritate în sufletul nostru față de toate celelalte idei și sentimente.

(Urmează.)

Sesiunea Sfântului Sinod.

Sf. Sinod, după cum a fost anunțat, s'a întrunit în sesiunea ordinară la București, în ziua de 15 Decemrie 1925, sub prezidiul I. P. S. Sale Patriarhului Miron și în prezența dlui Al. Lapedatu, ministrul Cultelor.

În cuvântul său de deschidere, I. P. S. Sa Patriarhul Miron a amintit de evenimentele mai importante petrecute pe terenul bisericesc dela ultima sesiune sinodală încoaci. Astfel a vorbit despre înființarea patriarhiei și despre instalarea I. P. S. Sale în scaunul patriarhal, despre participarea reprezentanților bisericilor ortodoxe surori la această ceremonie, apoi despre comemorarea împlinirii alor 1600 ani dela primul Sinod ecumenic, precum și a Sinodului din 1642 dela Iași.

Dintre lucrările mai importante ale Sf. Sinod amintim următoarele :

După aprobarea retipării câtorva cărți de ritual, s'a hotărât să se înființeze un episcopat ortodox-român pe seama Românilor emigrați în America.

S'a dat delegație I. P. S. S. Mitropolitului Neofarce al Bucovinei, ca să trateze schimbarea bisericii din Lwow, ce este sub jurisdicția bisericii bucovinene încă depe timpul ocupației austriace, cu o altă biserică la Varsovia.

În privința sferei de jurisdicție a preoților militari s'au ivit doua păreri: 1. preoții militari să se mărginească exclusiv la serviciul din cazarmă; 2. ca ei să facă servicii religioase familiilor ofițerilor și afara de cazarmă. Astfel s'a dat chestiunea în studiul unei comisiuni, care va avea să prezinte raport și propuneri.

P. S. S. Ioan al Armatei a făcut propunerea, pe care Sf. Sinod a primit-o, să se încuviințeze ca normaliștii să poată fi hirotoniți în baza unui examen și să se intervină ca în privința serviciului militar să fie considerați ca și seminariștii.

Dar chestiunea cea mai urgentă a fost cea a atitudinii unor credincioși din Basarabia față de calendarul îndreptat. Sf. Sinod a decis, ca păstrarea în totul calendarul îndreptat de Patriarhia Constantinopolului, care rămâne obligator pe tru toți credincioșii din întreaga Românie. Pentru lămurirea acestei hotărâri Sf. Sinod a adresat poporului basarabean un comunicat, arătând din nou motivele cari au necesitat îndreptarea calendarului și sfătuirând pe credincioși să se supună măsurilor luate de autoritățile superioare bisericești.

S'a hotărât apoi, ca mitropoliile să propună membrii pentru Consistorul spiritual central, cari apoi vor fi confirmați de Sf. Sinod.

S'a numit o comisie, alcătuită din Arhimandritul T. Simedrea, prof. Boroianu, prof. V. Seșan, protopresb. Dr. G. Popoviciu și preotul T. Georgescu-Sârbi, care să întocmească proiectele necesare justiției bisericești. Până la întocmirea acestor proiecte, actualele instanțe judecătorești vor judeca împreună cu noile consistoare alese după vechea procedură.

Membrii Sf. Sinod au ales al doilea vicar al patriarhiei. A fost ales, cu unanimitate, Arhim. Titus Simedrea, cu titlul de „Târgovișteanul“.

Sf. Sinod s'a ocupat apoi, în discuțiile avute, și de pacea înfrățirea popoarelor în spiritul evangheliei lui Christos. A autorizat organele competente să lucreze în acest sens, pentru intensificarea relațiilor de înfrățire a popoarelor. Biserica română va da un comunicat în acest sens.

Episcopul Kury, al vechilor catolici, cu reședința la Berna, a înaintat o adresă bisericii române, prin care solicită începerea unor demersuri de apropiere între cele două biserici. Sf. Sinod a luat act cu bucurie de această propunere, rămânând ca I. P. S. S. Patriarhul să răspundă prelatului vechilor catolici.

S'a mai votat bugetul revistei „Biserica Ortodoxă“ și al „Institutului Biblic“, apoi sesiunea Sf. Sinod s'a prorogat până după sărbători.

ȘTIRI

Sărbătoarea „Botezul Domnului“ a fost prăznuită în Caransebeș cu solemnitatea cuvenită.

La sf. liturgie a pontificat P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, asistat de protopresb. Sp. Șandru, presbiterii: Dr. P. Barbu, T. Șandru, R. G. Ancușă, F. Pop și P. Bancea și de diaconul M. Ienea. Răspunsurile liturgice le-a cântat foarte frumos și precis corul catedralei, sub conducerea clericului C. Vlad. La sf. liturgie au asistat: corpul ofițeresc, reprezentanții autorităților și popor mult, care a umplut biserica.

După rugăciunea amvonului s'a ieșit cu litia la „Crucea mare“ din piața orașului, unde s'a săvârșit sfințirea apei. Onorurile le-a dat o companie de onoare din regimentul nostru de casă nr. 96., în frunte cu muzica militară.

Renunțarea la tron a A. S. R. Principelui Carol. Reprezentanța Națională a fost convocată în ședință extraordinară pe Luni 4 Ianuarie a. c.

La ora 4 p. m. s'au întrunit în incinta Camerei atât senatorii, cât și deputații. Dl. I. J. C. Brătianu, președ. consiliului de miniștri, a citit mesajul regal de deschiderea adunării extraordinare a Corpurilor legiuitor

prin care li-sa adus la cunoștință renunțarea la tron a A. S. R. Principelui Carol.

După citirea mesajului senatorii s'au dus la universitate, unde Senatul își ține ședințele, iar deputații au rămas la Cameră. Ambele Corpuri legiuitoare au votat apoi următoarele legi:

1. Legea prin care s'a primit renunțarea A. S. R. Principelui Carol la succesiunea tronului și la toate drepturile, titlurile și prerogativele de cari se bucura până astăzi ca Principe moștenitor al României și membru al Familiei Regale, — constatându-se tot odată, pe temeiul art. 77 din Constituție, că succesiunea tronului revine A. S. R. Principelui Mihai.

2. Legea referitoare la modificarea statutului Casei Regale.

La ora 6 p. m. Adunările Naționale Constituante s'au întrunit din nou în incinta Camerei, votând legea prin care primesc Regența instituită de M. S. Regele Ferdinand și tutela A. S. Moștenitorului tronului, în cazul când acesta ar fi chemat să domnească în timpul minorității Sale.

Regența se compune din următoarele trei persoane: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Dr. Miron E. Cristea și dl. George Buzdugan, actualul prim-președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție.

Congresul profesorilor de religie din întreaga țară s'a întrunit în 29 și 30 Decembrie 1925 la societatea „Clerul“ din capitală, spre a discuta situația ce se creează învățământului religios prin reforma învățământului secundar.

Au fost de față delegați din Ardeal, Basarabia și Bucovina.

Congresul, prezidat de păr. I. Popescu-Mălăiești, profesor universitar, a votat un memoriu, în care se cere între altele, ca învățământul religios în toate școlile să fie predat de profesori de religie clerici, cu aceleași îndatoriri și drepturi ca și profesorii de celelalte obiecte de învățământ. Memoriul a fost înaintat patriarhiei.

S'a luat apoi în discuție ordinea materiilor pe clase, în învățământul religiei.

† **Locotetenent-colonelul Grigorie Trailovicu.** Primim știrea din Viena, că locotetenent-colonelul Grigorie Trailovicu a răposat în Domnul în vârstă de 77 de ani. De origine din Iablanița, a cercetat școala militară din Olmütz. După terminarea acestei școli a intrat în serviciul militar activ în regimentul de infanterie de pe vremuri Nr. 33. Încă ca sublocotenenent a trecut la Institutul geografic din Viena, unde a servit fără întrerupere până la pensionarea sa, urmată la anul 1901.

Intre altele a fost decorat cu Coroana României. Ca pensionar a luat parte la înființarea comunei bisericești ort. române din Viena, a cărei cassar a fost până în vremea din urmă. A chivernisit averea comunei bisericești cu conștiințiositate, arătând mare interes pentru chestiunile bisericești. Acum un an și jumătate a venit din Viena în părțile noastre, după cum zicea el, ca

înainte de moarte să-și mai vadă odată locul nașterii. Împreună cu soția sa Otilia a făcut o donațiune încă înainte de războiu pentru scopuri de binefacere în semn de pietate. Cu el s'a stins unul din garda cea veche a militarilor din fosta graniță, cari au ținut cu tărie la biserica și neamul lor. Odihnească în pace!

Din nelegiuirile rusești... La Kiew s'a desveșit cu mare pompă monumentul ridicat lui Iuda Iscariotul de către membrii societății bolșevice „Fără Dumnezeu”. Monumentul reprezintă pe Iuda în mărime naturală, rupând crucea cu mâinile, iar în picioare calcă evanghelia. Monumentul a costat 50.000 ruble aur, care au fost adunate prin subscripții obligatorii dela muncitorii din Kiew. Cu ocazia desvelirii acestui monument, s'au produs grave desordini, întrucât o mulțime de țărani buni creștini au venit la Kiew și au atacat pe membrii societății „Fără Dumnezeu”, ce asistau la desvelirea statuei lui Iuda. A intervenit armata, care cu mare greutate a reușit să isgoniască pe țărani din Kiew. În cursul încăierării dintre țărani creștini și muncitori, au căzut morți și răniți din ambele părți. Autoritățile și armata au fost de partea rușilor „Fără Dumnezeu”.

Noul spor de salariu. Ministerul de finanțe a făcut cunoscut tuturor departamentelor, că în ședința dela 19 Decembrie 1925, comisiunea bugetară a stabilit să se plătească, cu începere dela 1 Ianuarie 1926, funcționarilor publici, un spor de 40 la sută socotit la salariu de bază și la totalul indemnitațiilor de scumpete acordate până la 31 Decembrie 1925 (afară de indemnitatea de chirie și ajutorul de familie).

Acest nou spor de 40 la sută, după cum suntem informați, se va încuvința și preoțimei.

Declarațiunile de impuneri pe a. 1926. Termenul pentru predarea declarațiunilor de impuneri pe a. 1926 s'a început la 1 Ianuarie a. c. și expiră la 31 Ianuarie a. c.

Atragem atențiunea On. preoțimi asupra acestui iermen, peste care alte termene nu se vor mai acorda. Cei ce nu vor face declarații

de impunere, sau le vor face incomplete, vor fi impuși din oficiu și li-se vor aplica și amenziile prevăzute de lege.

Declarațiunile se predau și se înregistrează la percepțiile fiscale.

Înteruperea călătoriei. Direcțiunea generală a căilor ferate aduce la cunoștiința publicului, că scăderea trenului și înteruperea călătoriei a fost fixată la maximum 24 ore; astfel, pasagerul care scapă trenul sau înterupe călătoria, va putea pleca la destinație cu primul tren de aceeași categorie din aceea zi, sau cu ultimul tren din ziua următoare. În orice caz, biletul va fi prezentat stației pentru viză la trenul cu care călătoria urmează să continue călătoria.

Impotriva amestecului străin. Adunarea generală extraordinară a Sindicatului ziaristilor din București, în ședința dela 14 Decembrie 1925, a votat o moțiune, în care protestează cu energie în contra amestecului străin în treburile noastre interne. Adunarea generală, extraordinară în același timp, considerând incompatibilă situația de membru în sindicat a dlui C. Costa Foru, cu aceea de impresar al tuturor acestor publicațiuni ai țării și agenți ai intereselor vrăjmașe și de autor al broșurii calomnioase la adresa țării, hotărăște excluderea sa din Sindicatul ziaristilor din București.

Carnetele de călătorie pe C. F. R., după cum suntem informați, printr'un ordin circular al Ministerului de Comunicații adresat tuturor stațiilor, au fost prefingite — în mod automat, fără altă viză — până la 31 Ianuarie a. c.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș
a sosit materie (mătasă curată) pentru
BRÂNE PREOȚEȘTI

Metrul costă: 15 cm. lățime Lei 537
5 „ „ „ 210

Berea proaspătă

Record-Specială

această bere puternică, galbănă de înaltă gradăție, produsul

Fabricei de Bere
Timișoreană S. A.

se primește pretutindeni unde se pune țemei pe calitate adevărată proeminentă. — Se pune în consumație în sticle numai ca umplere originală a fabricii, în ajustare deosebită și prevăzută cu această etichetă.

Depoul principal

Bere

Record-Specială

Timișoara

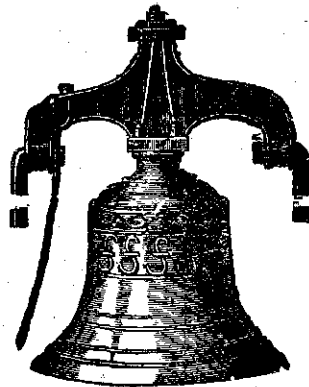
La Vad. Carol Diemer, Caransebeș

AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru coară (*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de **fer și de clopote** pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanția.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și **cu prețuri foarte estime.**

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Lugoșului

Atelier modern

pentru confecționarea hainelor bărbătești, Confecționează reverenți pentru domnii preoți și toți felul de haine civile după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.

In editura Tipografiei și Librăriei Diecezane a apărut cartea de

RUGĂCIUNI

de Dr.
**PETRU
 BARBU**

in
 ediția
 V-a.

Prețul broșat
 00 Lei 20. 00

Tipografia și Librăria Diecezană.